

RESOLUCIÓ SOBRE L'HABITATGE

XI Assemblea Nacional de l'Avalot
Barcelona, 26 de novembre de 2022

Les joves de classe treballadora cada vegada som més pobres, les nostres feines cada vegada són més precàries i inestables, i cada vegada es fa més difícil que ens puguem emancipar i que puguem pensar en un projecte de vida a llarg termini.

Fa falta una veritable aposta per intervenir sobre un mercat que ha mostrat clarament la seva incapacitat d'autoregular-se i de posar en primera línia els interessos de la ciutadania al davant de les promotores immobiliàries. L'habitatge és un dret, i dia a dia el converteixen en un privilegi que només es poden permetre unes quantes i que només serveix perquè unes poques es facin molt riques.

Mesures com les adoptades recentment, per exemple, el “*bo jove d'habitatge*” no solucionen el problema. Un ajut de 250 euros per pagar el lloguer durant 2 anys destinat a les joves d'entre 18 i 35 anys amb rendes inferiors als 24.318 euros. A Catalunya, la taxa d'emancipació juvenil continua superant registres històrics en negatiu i ja és la pitjor d'aquest segle, situant-se en un 15,5% (tercer trimestre de 2021). És a dir, les joves mai hem tingut tantes dificultats per emancipar-nos com actualment. Per això, ajuts directes com aquest no resolen el problema de l'habitatge.

Per resoldre el problema de l'habitatge calen mesures estructurals, començant per la regulació dels preus del lloguer. De fet, aquesta mena d'ajuts corren el risc d'augmentar la inflació d'un bé de primera necessitat com és l'habitatge i són insuficients perquè no tenen en compte la diversitat geogràfica i 250 € no tenen la mateixa significació per a tothom. La realitat territorial no és homogènia, tampoc dins de Catalunya, i qualsevol mesura que no tingui en compte aquesta realitat és poc equitativa.

Seria necessari obligar a posar a la disposició de les borses públiques de lloguer els grans estocs d'habitatges en cas que estiguin buits, així com de fomentar que posin a la disposició de la borsa els seus habitatges buits a través de programes que els ofereixin algun tipus de benefici en intervenir l'administració.

Per últim, cal regular el preu de l'habitatge per erradicar l'especulació. A les grans ciutats s'utilitzen pisos destinats a vivenda habituals de la ciutadania com a pisos turístics. S'ha de perseguir aquesta pràctica, ja que no beneficia ni al sector turístic ni a les ciutadanes de classe treballadora que hem de marxar de les ciutats. Amb el cost que això suposa, tant en transport com en temps per arribar a la feina.

Des de l'Avalot lluitarem perquè les administracions tinguin com a veritable prioritat facilitar el dret a l'habitatge al jovent català.

Per tot això, demanem:

1. Augmentar el parc públic d'habitatge fins al 15%, com ja passa a forces països europeus.
2. Recuperar la llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència habitacional i la pobresa energètica. Això amb la tornada de l'entrada en vigor la llei 25/2015, que actualment està suspesa pel Tribunal Constitucional.
3. Posar disposició de les borses públiques els pisos buits.
4. Adoptar mesures que penalitzin l'especulació en l'habitatge i la sanció dels pisos turístics.